

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

I forbindelse med næste valg vil vi komme med mange krav og forslag om, hvordan vi mener der kan komme større lighed, og et af dem er at holde op med at finansiere spændende nye socialpolitiske tiltag ved at tage fra dem, der har mindst. Det er selvfølgelig vældig smart, at man bliver ved med at tage fra dem, der har mindst, for så bliver der ved med at være nogle, man skal lave socialpolitik for, og nogle, man kan udele almisser til.

Men jeg forstår det ikke, når hr. Martin Lidegaard siger, at vi skal finde en anden mekanisme, og at den skal være på plads, før vi kan holde op med at tage pengene fra dem, der har allermindst her i samfundet. Hvis hr. Martin Lidegaard mener alt det, han har sagt i debatten, om, at vi skal have fokus på dem, der er socialt udsatte, bør han da også være med på, at det skal sikres, at de kan følge med i den almindelige udvikling i samfundet og ikke bliver ved med at sakke længere og længere agterud, som de gør i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

I dag finansieres satspuljen ved, at man tager 0,3 pct. af stigningen i overførselsindkomsterne, og som jeg tilkendegav før, er det muligt, at man kan få de penge andre steder fra. Men når vi ikke vil droppe satspuljen nu, er det, fordi vi tror, at den trods finansieringen gavner mere, end den skader. Den kunne måske gavne endnu mere, hvis vi kunne finde en anden finansiering, og det er jeg åben for at diskutere.

Jeg ved jo, at satspuljen er et spørgsmål, som ligger fru Line Barfod meget på sinde, men jeg har jo også hørt fru Line Barfods partifæller virkelig pukke på Det Radikale Venstre, fordi vi har sagt, at det er et krav fra radikal side, at skattestoppet bliver fjernet, hvis vi skal støtte en anden regering efter næste valg. Det får vi meget ballade for fra Enhedslistens side, for så hjælper vi jo regeringen, og hvad er det for et mærkeligt krav at stille, og alt sådan noget. Men hvis det er uligheden, man er ude efter, er skattestoppet fjende nummer et.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Det er selvfølgelig en sand fornøjelse at høre Det Radikale Venstre og Enhedslisten diskutere, hvordan de skal indrette sig efter et valg, hvor

de regner med, at de får flertallet. Jeg synes nu, vi skal vente lidt og se, hvordan det kommer til at gå, for det kunne jo godt gå anderledes, end Det Radikale Venstre og Enhedslisten forudser.

Kl. 12.35

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om hr. Martin Lidegaard ikke kan bekræfte, at nu, hvor vi har fået budgetterne ind fra kommunerne, kan vi se, at der rent faktisk er flere penge pr. barn i daginstitutionerne, og at der rent faktisk også er flere penge pr. elev i folkeskolen, og det vel at mærke selv om der faktisk kommer ca. 2.000 flere elever i folkeskolen. Det må vel alt andet lige være en indikator for, at der rent faktisk sker nogle forbedringer ude omkring i kommunerne, bl.a. på daginstitutionsområdet og folkeskoleområdet. Kan hr. Martin Lidegaard bekræfte de tal, vi kan se i kommunernes budgetter?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg må sige, at det er en meget, meget modig diskussion, hr. Martin Henriksen starter her, men hvis han virkelig i ramme alvor ønsker at udstille, hvad Dansk Folkeparti har lagt navn til i de sidste 3 års finanslove, går jeg meget gerne med i den.

Det materiale, jeg har set, viser altså, at i 53 pct. af de nye kommuner vil der blive skåret på børne- og ungdomsområdet. Jeg tør ikke sige – og det vil jeg sige helt ærligt, for jeg har ikke set andre tal – hvordan det samlede tal i kroner og øre vil se ud, hvis man anlægger en gennemsnitsbetragtning for alle kommuner, men jeg ved positivt, at i 53 pct. af kommunerne bliver der skåret ned på daginstitutionsområdet. For forældrene og børnene i de kommuner, hvoraf mange er blandt de store, er der i hvert fald ikke tale om en forbedring.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan næsten forstå, at hr. Martin Lidegaard fastholder BUPL's tal, selv om BUPL sådan set har sagt, at de ikke er helt rigtige; sådan må jeg vel næsten forstå det. Men når man nu kan se, at tallene fra kommunerne viser, at der gennemsnitligt er tale om en stigning pr. barn i daginstitutionerne, og når man kan se, at der er tale om en stigning pr. barn i folkeskolen, er der vel tale om, at der gives flere penge til de områder. Det kan vel næsten ikke være anderledes, må jeg gå ud fra.